

- העותרים: 1. נועה סתת
2. קרן סער
3. גילי מייזלר
4. מערך עוטף עצורים
5. האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ עודד פלר ו/או ניצן אילני ו/או אבנר פינצ'וק ו/או גדיר ניקולא ו/או דבי גילד-חיו ו/או מיכל תג'ר ו/או טל חסין ו/או הגר שחטר ו/או רעות שאער ו/או הילה שרון ו/או עדן גלעד ו/יעל זיידמן ו/או אלה בונייה
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

- נגד -

המשיב: מפקד מחוז ירושלים, משטרת ישראל

ע"י ב"כ ממחלקת הבג"צים
פרקליטות המדינה, ירושלים

עתירה למתן צו על תנאי ולקיום דיון דחוף

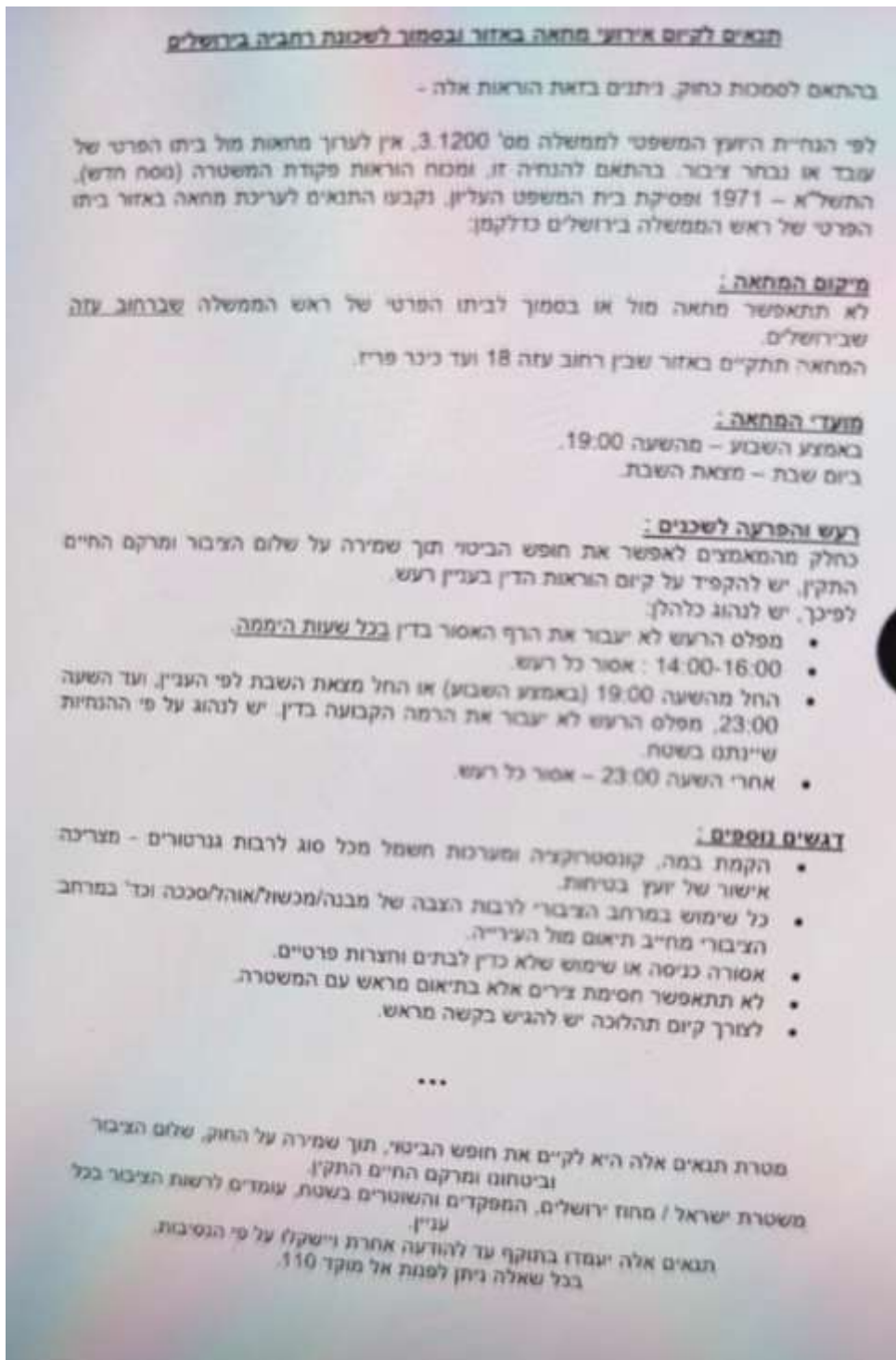
בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו על תנאי, המופנה אל המשיב ומורה לו לבוא וליתן טעם מדוע לא יימנעו שוטרי משטרת מחוז ירושלים מהגבלת מחאה, ומהגבלת השימוש בציווד להגברת קול ובכלי נגינה במחאה, גם כאשר המחאה מתקיימת לפני צאת השבת.

ואלו נימוקי העתירה:

הרקע לעתירה ובקשה לקיום דיון דחוף

- בשבת, 13.6.2026, בשעות הערב המוקדמות, התקיימה כמדי שבוע הפגנה בכיכר פריז – היא כיכר צרפת – במרכז העיר ירושלים. ההפגנה לא היתה טעונה רישיון, לפי סימן ב' לפרק השישי לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: **פקודת המשטרה**) (ראו בעניין זה: בג"ץ 6536/17 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' משטרת ישראל** (8.10.2017) (להלן: **עניין כיכר גורן**)).
- במהלך ההפגנה החרימה המשטרה מגפונים ורמקול ששימשו את הדוברים בהפגנה, וכן תופים ומקלות תופים, בתואנה שחל איסור להרעיש לפני צאת השבת. השוטרים הציגו, על גבי מסך טלפון של אחד מהם, מסמך לא חתום, שלא פורסם לציבור ומקורו לא ברור, שכותרתו היא "תנאים לקיום אירועי מחאה באזור ובסמוך לשכונת רחביה בירושלים" (להלן: **המסמך המנחה**). מסמך זה קובע, בין היתר, כי מועד המחאה בשבת הוא "מצאת השבת", ובאשר לרעש נקבע בו, כי "החל מהשעה 19:00 (באמצע השבוע) או החל מצאת השבת לפי העניין, ועד

השעה 23:00, מפלס הרעש לא יעבור את הרמה הקבועה בדין" (ההדגשה הוספה). הנה הוא המסמך המנחה, כפי שתועד ממסך הטלפון של השוטר:

3. אין איסור על קיום הפגנות טרם צאת השבת, ואף לא על שימוש באמצעי הגברה בהפגנות בשעות אחר הצהריים והערב המוקדמות של שבת. המשטרה פועלת בחוסר סמכות.

4. הפגנה נוספת עתידה להתקיים גם בשבת הקרובה, ובשבתות שלאחריה. הימים ימי קיץ, השמש נתלית ברקיע ואינה ממחרת להכסיף, והשבת יוצאת בשמונה וחצי בקירוב (ולשיטת רבנו תם - אף לאחר השעה תשע). ההפגנות מתחילות קודם לכן, בשעות הערב המוקדמות.

5. ביום 14.6.2026 פנתה העותרת 5 בדחיפות אל היועצת המשפטית לממשלה, אל מפכ"ל המשטרה ואל הייעוץ המשפטי למשטרה וביקשה את התערבותם על מנת שבהפגנה בשבת הקרובה השוטרים לא יחרמו את ציוד ההגברה ואת כלי הנגינה. חרף הדחיפות, הפנייה לא נענתה.

העתק הפנייה מצ"ב ומסומן ע/1.

6. מכאן הבקשה לקיום דיון דחוף, על מנת לאפשר את ההפגנה בשבת זו, ולהזכיר למשיב ולפקודיו מותר ואסור – בפרט אסור. התלם שעניינו הטלת הגבלות על הפגנות כמו גם על רעש בהפגנות – חרוש היטב, פרנס את הפסיקה לא פעם ולא פעמיים. המלאכה אינה מורכבת וההכרעה – פשוטה. אשר על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע את העתירה לשמיעה בדחיפות.

הצדדים לעתירה

7. העותרים 1-3 הם תושבי ירושלים, פעילי זכויות אדם, הלוקחים חלק בהפגנות בעיר במוצאי שבת.
8. העותר 4, מערך עוטף עצורים, מעניק תמיכה, ייעוץ וייצוג משפטי לפעילי מחאה למען ערכי הדמוקרטיה.
9. העותרת 5, האגודה לזכויות האזרח בישראל, היא ארגון זכויות האדם הגדול והוותיק בישראל, והיא פועלת, בין היתר, להגן על חופש הביטוי והמחאה.
10. המשיב הוא מפקד המחוז, האמון על האיזון בין חופש הביטוי והמחאה לבין השמירה על ביטחון הציבור והסדר הציבורי.

המסגרת הנורמטיבית

11. נפתח במושכלות יסוד: בהתאם למעמדו הרם והחוקתי של חופש המחאה, אין להגבילו ללא הסתברות קרובה לוודאי לפגיעה ממשית, קשה ורצינית בביטחון הציבור או בסדר הציבורי (ראו למשל: בג"ץ 5078/20 **פדידה נ' משטרת ישראל**, פסקה 20 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) פוגלמן (19.8.2020) (להלן: **עניין פדידה**)). חופש הביטוי הפוליטי, החיוני לקיום משטר דמוקרטי, זוכה להגנה משפטית מרבית בשל חשיבותו החברתית, תרומתו לקיום משטר דמוקרטי, והיותו חשוף יותר מכל צורת ביטוי להתנכלות מצד השלטון (בג"ץ 153/83 **לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל**, פ"ד לח(2) 393, 398 (1984); בג"ץ 6396/96 **זקין נ' ראש עיריית באר שבע**, פ"ד נג(3) 289, 304 (1999)).
12. המשטרה רשאית להטיל מגבלות הנוגעות ל"זמן, מקום ואופן" ההפגנה, אך עליה לבחור את האמצעי הפוגע במידה פחותה בזכות היסוד (בג"ץ 6658/93 **עם כלביא נ' מפקד משטרת ירושלים**, פ"ד מח(4) 793, 795 (1994); בג"ץ 2979/05 **מועצת יש"ע נ' השר לבטחון פנים**, פסקה 4 לפסק הדין (27.3.2005)). לא כל פגיעה תצדיק הגבלה, ואין די באי נוחות, אפילו רבה, כדי להגביל הפגנה, שהרי "מידה מסוימת של פגיעה בסדר הציבורי היא מחיר שיש להיות מוכנים לשלמו כדי להגשים את הזכות להפגין" (בג"ץ 4712/96 **סיעת מרצ נ' מפקד מחוז ירושלים, משטרת ישראל**, פ"ד נ(2) 822, 833 (1996)). בתוך כך, המשטרה אינה מוסמכת להגביל את חופש המחאה משום שזו נערכת בשבת, ואינה מוסמכת להחרים ציוד הגברה אך בשל קיום המחאה לפני צאת השבת.
13. מותר להפגין בשבת, ולא אחת נדונו עתירות שעוסקות בהפגנות בירושלים בשבת (בג"ץ 606/87 **מרציאנו נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל**, פ"ד מא(4) 449 (1987); בג"ץ 4712/96 **סיעת מרצ - ישראל הדמוקרטית - רצ, מפ"ם, שינוי נ' מפקד מחוז ירושלים, משטרת ישראל**, פ"ד נ(2) 822 (1996)). למעשה, מאז ראשית ימי המדינה ערכו חרדים הפגנות גדולות בשבת בירושלים נגד חילול שבת. הכיכר, שבה נערכו ההפגנות במפגש השכונות מאה שערים וגאולה, זכתה בשל אותן הפגנות לשם כיכר השבת. בהמשך התפשטו הפגנות החרדים גם

לרחוב יפו ולכיכר הדוידקה, הגיעו עד לשדרות הרצל, ולימים גם לרחוב בר-אילן (ראו: בג"ץ 5016/96 **חורב נ' שר התחבורה**, פ"ד נא(4) 17, 17 (1997)).

14. אף מותר להרעיש בהפגנות בשבת. כפי שנפסק בעניין **כיכר גורן**: "... ההפגנות מכבידות על חלק מתושבי שכונת כפר גנים וגורמות לרעש... ואולם, אין לשכוח שמדובר בהכבדה המתרחשת אחת לשבוע במשך מספר שעות... וכי הכבדות אלה שעמן מתמודדים תושבי שכונת כפר גנים כתוצאה מההפגנות הן, חדשות לבקרים, מנת חלקם של תושבי ערים רבות בארץ אשר מתגוררים בסמיכות לכיכרות שבהן מתקיימות הפגנות. העובדה כי ההפגנות מתקיימות בכיכר גורן לאורך חודשים ארוכים נושאת אף היא משקל. בעקבות כך יש הסבורים כי היא קשורה קשר בל ינתק למחאה הנמשכת ורואים בה את אחד מסמליה" (עניין **כיכר גורן**, פסקה 25 לפסק דינה של הנשיאה חיות (8.10.2017)).

15. כך גם בענייננו: בכיכר פריז בירושלים מתקיימות מזה שנים הפגנות, מדי שבת. חלק מההפגנות מתקיימות לפני צאת השבת וחלקן לאחר צאת השבת. השימוש בציוד הגברת קול ובכלי נגינה מהווה חלק בלתי נפרד מההפגנה.

16. אכן, לצד חופש הביטוי וההפגנה חלות הגבלות סטטוטוריות על השמעת רעש חזק או בלתי סביר (ראו: חוק מניעת מפגעים, התשכ"א-1961; תקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), התשנ"ג-1992 (להלן: **התקנות**); ותקנות למניעת מפגעים (רעש בלתי סביר), התש"ן-1990. כן ראו: סעיף 3 לפקודת המשטרה).

17. נבהיר, כי ענייננו אינו ברעש בלתי סביר, אלא ברעש שעליו חלות התקנות. בעניין זה קובעת תקנה 3 לתקנות, שככלל אין "להפעיל כלי נגינה" ואין להרעיש באמצעות "רמקול, מגביר קול או מכשירי קול כיוצא באלה" בין השעות 14:00 ל-16:00 ובין השעות 23:00 ל-7:00 (להלן: **שעות המנוחה**). ואולם, לא זו בלבד שאין איסור על השמעת רעש בשבת, שלא בשעות המנוחה, אלא התקנות מחריגות את ערב שבת ואת מוצאי שבת, וקובעות כי בהם יותר רעש לצרכי חגיגה או שמחה אף עד חצות. חוק עזר לירושלים (מניעת רעש), התשס"ז-2007 (להלן: **חוק העזר בירושלים**) קובע הוראות דומות, ואינו אוסר על רעש בשבת. מותר להרעיש במחאה בירושלים באמצעות כלי נגינה, רמקול, מגביר קול או מכשירי קול אחרים (במידה שאינה בלתי סבירה), בכל יום, לרבות שבת, להוציא בשעות המנוחה.

18. הוראות אלה נבחנו על ידי בית המשפט הנכבד בעתירות שהוגשו לגבי הפגנות שהתקיימו באזור בו עסקינן – במרכז ירושלים, בסמוך למעונו הרשמי של ראש הממשלה, בנימין נתניהו – וכן בסמוך למעונו של ראש הממשלה דאז, נפתלי בנט, ברעננה.

19. העתירה הראשונה, עניין **פדידה**, הוגשה בשנת 2020 על ידי תושבי מרכז ירושלים, שטענו כי ההפגנות המרובות טורדות את מנוחתם ופרטיותם. בין היתר נטען, שהמפגינים עושים שימוש באמצעי רעש רבים. המשטרה מסרה לבית המשפט הנכבד, כי תאסור על הרעשה באמצעים שונים לאחר השעה 21:30, **להוציא רמקול ומגפון**, שהשימוש בהם יאסר לאחר השעה 23:00. העתירה נדחתה.

20. כעבור חודשיים הוגשה עתירה שנייה, הפעם על ידי מפגינים (בג"ץ 7059/20 **עמותת חוזה חדש נ' משטרת ישראל** (17.11.2020) (להלן: עניין **חוזה חדש**)). בעתירה נטען, שיש לבטל הגבלה שקבעה המשטרה על שימוש באמצעי הגברה באזור ההפגנות, לצורך ליווי מוזיקלי, והשמעת שירי מחאה, בין השעות 21:30 ל-23:00. זאת, בשונה מנאומים, שהשמעתם באמצעות מכשירי הגברה הותרה, גם בטווח השעות האלה. בית המשפט קיבל את העתירה, וקבע כי השמעת שירי מחאה וכיוצא באלה, תוך שימוש באמצעי הגברה, היא חלק בלתי נפרד מזכות ההפגנה וחופש הביטוי. עוד קבע בית המשפט, כי הדבר עולה בקנה אחד עם הוראות חוק העזר בירושלים, ועם האמור בתקנות. בית המשפט הנכבד הדגיש, כי השמעת שירי מחאה או השמעת מוסיקה "היא אחת הדרכים לקיבוץ מפגינים תחת מטרתם המשותפת ולהעברת מסריהם, ונדבכים אלה – בדומה למסרים שמועברים בדרך

של דיבור או נאום – הם חלק בלתי נפרד מחירות ההפגנה והביטוי". עוד הזכיר, כי "בבחירת האיזון בין הזכות להפגין לבין האינטרסים והזכויות הניצבים מולה מוחלת אמת מידה מחמירה, כך שהאפשרות של המשטרה להגביל את הזכות להפגין מכוח סמכויות הכלליות בסעיפים 3-5 לפקודת המשטרה, מותרת רק מקום שבו מתקיימת ודאות קרובה לפגיעה קשה בסדר הציבורי או בשלום הציבור, ובמידה המצומצמת ביותר הנדרשת על מנת למנוע פגיעה כאמור" (ראו: פסקאות 10-14 לפסק הדין).

21. בהמשך לאלה הוגשו בשנת 2021 עתירות של עיריית רעננה ותושבים בעיר, שבהן נטען כי בסמוך לביתו בעיר של ראש הממשלה דאז, נפתלי בנט, מתקיימות הפגנות רועשות, תוך הפרעה לשכנים המתגוררים בסמוך (בג"ץ 5318/21 עיריית רעננה נ' משטרת ישראל (18.5.2022)). השופט (כתוארו אז) סולברג סקר את הוראות החוק והתקנות, ואת הפסיקה בעניין פדידה ובעניין חוזה חדש, ומצא לקבל את העתירות בחלקן, בקובעו, כי יש להתאים את מתווה ההפגנות בשני היבטים: ראשית, יש לציין במפורש איסור על הקמת רעש בשעות המנוחה; ושנית, יש להגביל את השימוש באמצעי הגברה בכל ימות השבוע, גם במוצאי שבת, לאחר השעה 23:00 בהתאם לתקנות.

22. הנה כי כן, הוראות הדין ברורות – אין איסור על הפגנות בירושלים בשבת, ואין איסור על השמעת רעש במסגרתן בהתאם לתקנות, לחוק העזר בירושלים ולהוראות הפסיקה. ככל שהמשיב ופקודיו סבורים שהמסמך המנחה אוסר את שמותר, בית המשפט הנכבד יתבקש להבהיר להם שלא היא.

אשר על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע את העתירה לשמיעה בדחיפות ולהורות כמבוקש.

16 ביוני 2026

ניצן אילני, עו"ד

עודד פלר, עו"ד

ב"כ העותרים